

(Tredje Behandling findes i Tidenden Sp. 2743 ff, Udvalgets Erklæring i Tillæg B Sp. 1097.)

Det af Udvalgets Flertal stillede Forslag om at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det forelaa vedtaget af Folketinget ved 3dje Behandling, sattes til Forhandling.

Ordføreren (A. Jensen): Det vil erindres, at det Lovforslag, som nu for 4de Gang foreligger til Behandling her i Tinget, oprindelig blev fremsat af den højtærede Landbrugsminister i Landstinget, og at Landstinget vedtog Forslaget uforandret, som det var forelagt af Regeringen. Det Udvalg, som blev nedsat her i Tinget til at behandle Lovforslaget, var ogsaa enigt i at foreslaa de i Lovforslaget indeholdte Forandringer i Fredningsbestemmelserne, som den højtærede Minister havde fremsat, og som Landstinget havde vedtaget; men Folketingsudvalget ønskede tillige at foretage nogle enkelte andre Forandringer i Fredningsbestemmelserne, som man fandt gavnlige. Oprindelig var der jo Tale om at udvide Bekkasimens Fredningstid og at indskrænke Hejrens Fredningstid samt om at bestemme, at den saakaldte skotske Rype skulde være fredet hele Aaret indtil Udgangen af September Maaned 1904. Folketingsudvalget mente imidlertid tillige, at nogle flere Ændringer i lignende Retning kunde være gavnlige, nemlig om at indskrænke Skovduernes og Fasanernes Fredningstid, fordi man havde bragt i Erfaring, at disse Fugle gjorde Skade paa Kornmarkerne, endvidere om at udvide Harernes Fredningstid, fordi de efter den nugældende Lov blive skudte, inden de ere voksne, og endelig om at udvide Bestemmelsen i Jagtlovens § 9 om Forbud mod at drive Jagt i anden Mands Sædmarker til tillige at omfatte Forbud mod at drive Jagt i anden Mands Roemarker. Disse Ændringer blev vedtagne her i Folketinget. Nu har imidlertid Landstinget atter haft Loven til Behandling — den var den 21de Februar til eneste Behandling der — og vedtaget at slette alle de af Folketinget indsatte Ændringer, saa at Lovforslaget nu foreligger her i Dag til eneste Behandling i samme Skikkelse, hvori det tidligere vedtoges af Landstinget, og hvori det kom her ned første Gang. Som det vil ses af den foreliggende Erklæring, har Udvalget denne Gang delt sig i et Flertal paa 10 Medlemmer og et Mindretal, bestaaende af 1 Medlem. Flertallet tilraader det høje Folke-

ting at føre Lovforslaget tilbage til den samme Skikkelse, hvori det blev vedtaget her i Tinget, medens Mindretallet, som i øvrigt udtaler sin Enighed med Flertallet i Ønskeligheden af at faa gennemført de ved 3dje Behandling vedtagne Ændringsforslag, mener at maatte tilraade Folketinget at vedtage Lovforslaget, som det nu foreligger fra Landstinget for dog at opnaa noget. Jeg skal hertil føje den Oplysning, at naar Udvalgets Flertal har besluttet sig til at stille Forslag om at føre Lovforslaget tilbage til den Skikkelse, hvori det blev vedtaget ved 3dje Behandling, er det væsentlig af to Grunde. For det første fremgaar det af de Udtalelser, som faldt i Landstinget ved Lovforslagets eneste Behandling, at man i det væsentlige ikke havde nogen reel Indvending mod de Ændringer, Folketinget har indført i Lovforslaget, men at Landstinget ligesom den højtærede Landbrugsminister har stillet sig paa det Stade, at man ikke ønsker nogen yderligere Revision af Fredningsbestemmelserne uden paa de Punkter, hvorom Ministeren stillede Forslag. Dernæst fremgaar det ligeledes af Forhandlingerne i Landstinget, at det høje Landsting grundig har misforstaaet Folketingets sidste Ændring om Forbud mod Jagt i anden Mands Rodfrugtmarker. Saaledes udtalte Ordføreren for Flertallet i Landstinget, 7de Landstingsmand for 2den Kreds, da han kom til Spørgsmaalet om Rodfrugtmarkerne: „Det er jo klart, at hvis den Bestemmelse“ — Forbudet mod Jagt i Rodfrugtmarkerne — „skulde blive staaende, vilde man derved have forhindret al mulig Agerhønsjagt“. En saadan Udtalelse kan kun falde, naar man grundig misforstaaer Folketingets Ændringsforslag. Jeg har allerede — under 2den Behandling tror jeg det var — gjort opmærksom paa, at der her slet ikke er Tale om overhovedet at forbyde Jagt i Rodfrugtmarker eller om at frede Rodfrugtmarker mod Jagt; her er kun Tale om at forbyde Jagtejeren at gaa ind i anden Mands Rodfrugtmark og jage. Altsaa kan selvfølgelig Agerhønsjagten ved dette Forslag langt fra være gjort til en Umulighed, som den ærede Landstingsmand har udtalt. Man kan jage i sin Rodfrugtmark og i Naboernes ligesom hidtil; alle Vegne hvor det overhovedet er tilladt en Mand at jage, kan han lige saa vel jage i Rodfrugtmarker som i Stubmarker. Hensigten er alene den, som det ogsaa fremgaar tydelig nok, naar man læser Bestemmelsen, som man bør læse den, at skabe en Fredningsbestemmelse, som kunde værne Fæstebønder og andre, som ikke